

Dat van God in ons

Door Irene Visser

Het was een zonnige ochtend in Birmingham, en we zaten gezellig aan de ontbijttafel in Woodbrooke. Wij, een internationaal groepje Quakers, waren hier voor een weekendcursus NLP, Neurolinguïstisch Programmeren.

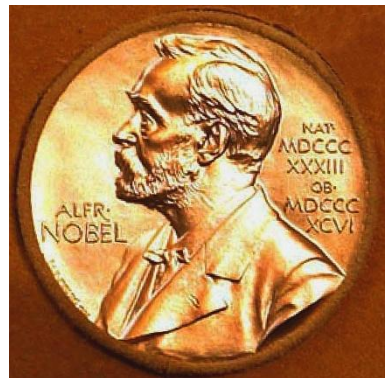
Terwijl we daar zaten in de zon aan het begin van weer een interessante dag, kwam het gesprek op de ons allen welbekende vraag: “Wat zijn die Quakers nou eigenlijk?” Een beetje lacherig zeiden we dat we meestal direct gingen rechtzetten dat we geen gekke hoeden dragen en niets met havermout hebben. Want waar moet je beginnen met de uitleg?

De quakerprincipes, de getuigenissen, de organisatie, de geschiedenis, het is zoveel, en de meeste vragenstellers willen een klip en klaar antwoord, dus we vonden het echt wel lastig. John, die tot nog toe had toegehoord, maakte een eind aan ons gestuntel. “Zo moeilijk is het toch niet,” zei hij. “Het zijn deze drie zaken die Quakers verenigen: we geloven in ‘dat van God’ in ons mensen; en dat we daarmee in contact kunnen zijn; en dat we daardoor kunnen veranderen.”

Ja, wat een kort en goed antwoord was dat! Het geloof in ‘dat van God’ is wat Quakers verenigt, hoe divers we verder ook zijn. We vertrouwen erop dat dat een essentieel deel is van ons menszijn. Je kunt er veel andere namen aan geven, zoals de goddelijke Vonk, het Licht, de Bron, of: dat wat niet geboren is en niet zal sterven. Als we zeggen ‘dat van God’ laten we de invulling open, en tegelijkertijd verwijzen we dan naar iets ongrijpbaars, iets vanuit een andere realiteit dan de zichtbare, tastbare wereld.

Het is interessant om daarover te filosoferen, maar dat is niet de Quakermanier. Het gaat erom (zie boven) ‘dat van God’ te ervaren, het in anderen te zien, en je erdoor te laten leiden; veranderen zelfs.

Wat de geschiedenis van de leiding door ‘dat van God’ bij de Quakers laat zien, daar kunnen we trots op zijn. Denk alleen aan de Nobel Prijs voor de Vrede van 1947. (zie volgende blz.)

Maar als wij, elk van ons, voor actuele keuzes staan, wordt het wel eens moeilijk. Een voorbeeld. Na de inval van Rusland in Oekraïne, nu alweer jaren geleden, kwam in onze NON-meeting de vraag op hoe we Poetin, maar ook andere oorlogszuchtige wereldleiders, konden zien in het licht van ‘dat van God in ons’. We worstelden daarmee. Iemand die

onnoemelijk veel leed en vernietiging veroorzaakt, kunnen we daar iets ‘goddelijks’ in zien; kan zo’n persoon ten diepste onze broeder zijn, onze gelijke? Betekent dat niet dat je geweld en onrecht vergoelijkt of in elk geval accepteert? We hielden vast aan het Quakerprincipe van ‘dat van God in iedereen’, zonder aanzien des persoons, maar het kostte ons moeite. En lukt het mij om ‘dat van God’ te willen erkennen in iedereen, inclusief de meest destructieve machthebbers? Nee, niet altijd. Maar wil ik aan dat principe vasthouden, en erdoor veranderen? Ja, dat zeker, want dat kan alleen maar goed uitpakken. Als we niet onze afwijzing, angst en afschuw de boventoon laten voeren, wordt onze visie opener. Dat kan een bevrijding zijn. “Walk cheerfully over the world, answering that of God in everyone.” Hoe mooi is dit ideaal, en hoe ‘anders’ dan wat normaal is de wereld om ons heen: om opgewekt door het leven te gaan, met oog en oor voor ‘dat van God’ in iedereen.

De Nobelprijs voor de Vrede van 1947 werd toegekend aan AFSC en Friends Service Council van de Quakers in Engeland (dit heet nu QPS-WCC). Dit baanbrekende vredeswerk was voor en in Wereldoorlog 2 heel duidelijk. Quakers boden humanitaire hulp aan burgers die door de oorlog waren getroffen. In Frankrijk hielp het Friends War Victims Relief Committee (FWVRC) mensen in het oorlogsgebied.

Quakers ondernamen ook noodhulp in Oostenrijk (1914-1925), Hongarije (1919-1923), Rusland (1915-1919), Polen (1914-1926), Servië (1912-1921), Duitsland (1914-1925), België en Nederland (1914-1921). De inzet van de FWVRC in het naoorlogse Rusland tijdens de hongersnood van 1921-1922 zorgde ervoor dat duizenden boeren minstens één dagelijkse portie voedsel ontvingen.

De Friends Ambulance Unit (FAU) was een vrijwillige burgerambulance-dienst, verrichtte noodhulp in het door de geallieerden bezette België. Het Kindertransport was een evacuatieproject waarin Quakers een belangrijke rol speelden. Het redde ongeveer 10.000 Joodse kinderen en andere jongeren die op de vlucht waren voor de nazivervolging in het jaar voordat de Tweede Wereldoorlog begon. Rufus Jones van AFSC speelde een grote rol hierin.

Nobel Vredes Prijs 1947 aan twee Quaker organisaties:

**American
Friends
Service
Committee**

en

Friends Service Council